

РЕШЕНИЕ

№ 1619

гр. София, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪЗОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело № 20231110134314 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Образувано е по молба с правно основание чл. 8, т. 1 и т. 2 от ЗЗДН, подадена от **Х. Х. М.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Света Троица“ бл.321, вх. Б, ет. 5, ап. 30, с която търси защита от домашно насилие за себе и за малолетното си дете **Х. И. Н.** срещу **И. П. Н.**, ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“ бл.321 вх. Б ет. 5, ап. 30, за когото се твърди, че е неин съпруг и баща на детето.

В молбата и уточняващата молба се сочат извършени спрямо молителя актове на домашно насилие, подробно описани по време, място и начин на извършване.

Ответникът оспорва фактическите твърдения, изложени в молбата.

По допустимостта на молбата:

Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Ответникът е съпруг на молителката и баща на пострадалия **И. П. Н.** поради което съдът приема, че е подадена от лице, което има право да търси защита по реда на ЗЗДН, съгласно чл. 3, т. 2 и т. 4 ЗЗДН, срещу лице, което има право да отговаря по молбата. Налична е активна и пасивна легитимация на страните, с оглед на което молбата е допустима.

По основателността:

След като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Молителката **Х. М.** и ответникът **И. П. Н.** са съпрузи, като от брака им е роден пострадалият **Х. И. Н.**.

На 16-ти юни 2023 г. около 21:30 ч. ответникът се прибрал в семейното жилище, находящо се в гр. София, ж.к. „Света Троица“ бл.321, вх. Б, ет. 5, ап.

30, където живеели и се намирали още пострадалият Х. И. Н., синът ѝ от предишен брак Теодор Маринов и възрастната майка на молителката – свид. Маргарита Димитрова. Ответникът бил във видимо нетрезво състояние и след прибирането си продължил да консумира уиски. В един момент без видима причина или провокация от домашните той започнал да крещи на молителката Х. М.. Държал се изключително грубо, агресивно и арогантно. Наричал я курва, боклук, лайно, олигофрен, мръсна гнида, казал ѝ още ще ти еба майката, ще те разпоря, ще те смачкам, ти си курва, ти си мръсница. Това му поведение било възприето от двете деца, както и от майката на молителката – свид. Димитрова. Децата се изплашили много. Пострадалият малолетен Х. И. Н. започнал да плаче и да се моли на баща си да спре да вика, като ответникът го заплашил, че ще го вземе и майка му повече няма да го види. На молбата на големия ми син на молителката Теодор да се успокои отв. Н. казал, че ще го хвърли от петия етаж без парашут. Последният настоявал молителката да излезе и да му купи цигари. При отказа ѝ, дръпнал телефона на пострадалия Х. Н. и казал, че ще го заложи. Поради това му поведение, което я притеснило сериозно, молит. М. се обадила на тел. 112 за помощ. На място дошъл полицейски патрул, било разпоредено на ответника да вземе вещи от първа необходимост, да напусне жилището и да не се връща докато изтрезнее. Той изпълнил това и напуснал апартамента заедно с полицейските служители.

5-10 минути по-късно ответникът се върнал, отключил външната врата и започнал да блъска по вътрешната. Искал телефона и багажа си. Молителката звъннала отново на телефон 112. Патрулът се върнал, задържал ответника за срок до 24 часа, а тя отишла в 03-то РПУ и пуснала жалба.

Възприетата фактическа обстановка се установява непротиворечиво от представената декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съдържа доказателства за релевантните за производството факти. Съдържа надлежно описание на декларирания акт на домашно насилие, извършен от ответника, съдържа и доказателства относно авторството. Хармонира отлично със собственоръчните сведения на молителката, депозирани пред 3-то РУ на СДВР (л. 53 и л. 62), както и с показанията на свид. Димитрова. При преценка на достоверността на последните съдът отчита възможната ѝ заинтересованост от изхода на делото съгласно чл. 172 ГПК, но не констатира причина показанията да не бъдат кредитирани в цялост. Те са логични, последователни, свидетелката съобразно възприятията си конкретно отговаря на поставените въпроси и изяснява фактическата обстановка. Не демонстрира склонност към хиперболизиране или тенденциозност, като особено ясно това личи в константността на твърденията, че не е възприела никакъв акт на физическо насилие от ответника спрямо дъщеря ѝ. Доколкото изброените доказателствени източници са непротиворечиви и отлично хармонират едни с други, следва да се кредитират в цялост.

Съдът не кредитира сведенията на ответника Н., дадени по преписката образувана пред 3-то РУ, досежно твърденията, че съпругата му е била агресивната страна във възникналия семеен скандал, обиждала го, замерила го с алуминиев кен, а впоследствие подала сигнал с неверни данни, който

станал причина да бъде задържан. Изложеното следва да се приеме за недостоверно не само защото влиза в противоречие с обсъдените по-горе доказателства, а и защото е вътрешно противоречиво, нелогично, страда и от множество непълноти, като по този начин не може да се обясни случилото се. При създалата се ситуация апартаментът на страните е бил посетен от полицейски служители, видно от приложената докладна записка (л. 56). Те са се уверили непосредствено в поведението на всеки от двамата съпрузи, констатирано е, че ответникът е в нетрезво състояние. Разпоредено е да напусне жилището, което той изпълнил. И чак след като се е върнал втори път в апартаментата е задържан за срок до 24 часа, видно от заповедта на полицейския орган. С оглед установеното, включително чрез съставените от полицейските служители полицейски документи, напълно нелогично е, ако молителката е била агресивната страна, да бъде разпоредено ответникът, а не тя, да напусне жилището и впоследствие да бъде задържан при второто посещение на полицейския патрул. Също тези сведения на ответника по никакъв разумен начин не обясняват какво е наложило да се върне в жилището втори път, което станало и причина за задържането. Подобни логически противоречия и непълноти не се наблюдават в декларацията по чл. 9 ЗЗДН, сведенията на молителката М. и показанията на свид. Димитрова, ето защо те следва да се кредитират в цялост.

Останалите доказателствени източници не са относими към предмета на доказване в производството, а евентуално биха спомогнали за правилното решаване на друг спор.

Не се доказва ответникът да е казал на молителката в присъствието на пострадалия "Да ти се празнят 300 в устата", "Да ти порят гъза", "путка смрадлива", "лоена топка", "Тъпанарка, ще счупиш тъпомера с тъпотата си", "Тор за Бог като мен", "Гъз дебел, не ходиш, а се търкаляш", "Гъз с уши, можеш само да пърдиш и да слухтиш", "Ще те убия и никой няма да намери трупа ти".

Съдът, намира че поведението на ответника съставлява акт на домашно психическо и емоционално насилие. Непроворикан от никого той е предизвикал скандал със съпругата си Х. М., държал се агресивно, обиждал я заплашвал я. Всичко това е възприето от малолетния Х. И. Н., поради което на основание чл. 2, ал. 2 ЗЗДН всички обиди и заплахи, отправени към майка му, представляват психическо и емоционално насилие и спрямо детето. Особено показателно е, че детето се е разплакало от поведението на ответника и го е молило да спре, което идва да покаже, че то не само деянията сбъдват фикцията по чл. 2, ал. 2 ЗЗДН, а представляват и реален акт на насилие. Налице е и акт на психическо и емоционално насилие извършен лично спрямо детето, изразяваща се в заплаха, че ответникът ще го вземе и майка му повече няма да го види.

По отношение на мерките за защита:

Доказаното наличие на акт на домашно насилие има за законна последица определяне на мярка по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН. Преди всичко при налагането на мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, съдът не е обвързан от искането на молителя, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни

мерки, както и да съобрази за какъв срок да наложи мерки за защита, ако налага такива /по арг. от чл. 16, ал. 1 ЗЗДН/.

В настоящия случай подходящи за осъществяване на защита на молителя се явяват мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 5 ЗЗДН, а именно да се задължи нарушителят да се въздържа от извършване на домашно насилие и да посещава специализирана програма.

С налагането на тези мерки съдът счита, че ще бъде постигнат нужния превантивен ефект, досежно поведението му.

Приема, че мярката по чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН е неподходяща предвид липсата на системност в поведението на ответника, наличието на бракоразводен процес, както и следващата се от това необходимост за контакт между двамата родители във връзка с упражняване на родителски права и режим на лични отношения. Постановяване на посочената мярка за защита в полза на пострадалия Х. Н. пък драстично би повлияло на отношенията им и връзката родител дете и непропорционална с оглед извършеното.

За постигане на превенция на пострадалите съдът приема, че за мярката по чл. 5, ал. 1, т. 5 ЗЗДН е подходящ срок от една при честота от две посещения на месец, което време намира за достатъчно за преосмисляне на поведението от страна на ответника и изграждане на подходящ модел на общуване.

Следва да се припомни, че при определяне на подходящи мерки трябва да бъдат налагани минимални ограничения спрямо нарушителя, когато те са достатъчни за предотвратяване на бъдещи актове на домашно насилие. В случая именно такава се явяват процесните мерки, като съдът счита, че потенциалните последици от неспазването – осъществяване състав на престъпление от общ характер – по чл. 296 НК, са достатъчно сериозни, за да изпълни тя превантивната си функция.

Съгласно чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН „във всички случаи съдът с решението по чл. 15, ал. 1 налага на извършителя и глоба в размер от 200 до 1000 лв.“.

При преценката си относно размера на глобата съобрази от една страна характерът и тежестта на извършеното - психическо и емоционално насилие с висок интензитет поради проявената ярост и упоритост. От друга страна е мислим извод, че е налице инцидентна проява. Ето защо съдът намира, че следва да бъде наложена глоба в размер на 400 лв.

По разноските:

На основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи в тежест на ответника, която съгласно чл. 3 от Тарифата е в размер на 25 лева, дължима в полза на съда, доколкото съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЗДН тя не се внася предварително от молителя.

На основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН разноските, сторени от молителката, следва да бъдат възложени на ответника.

Водим от горното съдът на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН

РЕШИ:

УВАЖАВА молбата, подадена от Х. Х. М., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Света Троица“ бл.321, вх. Б, ет. 5, ап. 30, за защита от домашно насилие на Х. Х. М., ЕГН ***** и Х. И. Н., ЕГН ***** от И. П. Н., ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“ бл.321 вх. Б ет. 5, ап. 30.

ИЗДАВА заповед за защита на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН срещу **И. П. Н.**, ЕГН *****, гр. София, ж.к. „Света Троица“ бл.321 вх. Б ет. 5, ап. 30 и му **НАЛАГА** мерки за защита на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 5 ЗЗДН, като го **ЗАДЪЛЖАВА ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА** от извършване на домашно насилие спрямо **Х. М.**, ЕГН ***** и **Х. И. Н.**, ЕГН ***** и **ДА ПОСЕЩАВА** специализирана програма в "Център за превенция на правонарушенията" при Асоциация „Деметра“, гр. София, кв. „Сухата река“, бл. 18, вх. „А“, тел. 0898583019, 0882838044, e-mail: centarzakonsultirane@demetra.bg, за срок от **една година**, при честота от **две посещения на месец**.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН **И. П. Н.**, ЕГН *****, че при неизпълнение на настоящата заповед, полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на **И. П. Н.**, ЕГН ***** глоба в размер на 400 лв. на основание чл.5, ал.4 ЗЗДН

ОСЪЖДА И. П. Н., ЕГН ***** да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок от връчването му на страните, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 20 ЗЗДН.

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ на МВР по местоживее на нарушителя за сведение и изпълнение, съгласно чл. 21, ал. 1 ЗЗДН.

След влизане в сила на решението делото да се докладва за служебно издаване на изпълнителен лист.

Съдия при Софийски районен съд: _____